

Παναγοπ. Ἰστ. φιλολ. ἔργα.

Ἑλληνικά 12, 41

Καυουγίδης

1

Ἰωάννης 19.4.

Ἰωάν. Καυουγίδης ἀναγράφεται ἐν τῷ

«Ὁνομαστικὸν Κατάλογον τῶν φιλολογῶν, τοῦ
φιλολόμου μετ' αὐτῶν ἀρ. 180 καὶ μετὰ ἐ-
ξῆς στοιχεῖα: ὅτι ἦταν ἔμπορος ἀπὸ τῆς
Σμύρνης, ὅτι ἐμελέσθη ἐν τῇ φιλολογίᾳ
ἔργον τοῦ 1820 σὺν Βεσσαρεβίᾳ
ἐπὶ τῷ Ἀριστίδει Παππῷ καὶ ὅτι

εἰς αὐτὸν πατέβαλε ὡς εἰσφορὰν εἰς τὸ τα-
μεῖον τῆς Ἑλληνικῆς 550 γρόσια.

Ἀπὸ διαβατηρίου του διὰ Σμύρνης, ὅπου
ἔχεν ἰκεδοθῆ εἰς τὰς 13 Σεπτεμβρίου 1811
ὑπὸ τοῦ προξένου καὶ Μ. Βρετανίας F.
Chauchard, προκώπηεν ὅτι κατέχευε
εἰς τὴν Ζάκυνθον καὶ ὅτι ἦτο προσβέβη-
κενος καὶ Μ. Βρετανίας. Ἐνταῦθα ἔχουσιν
εἰδείναι καὶ τὴν Σμύρνην. Τὸν Ἀπρίλιον
τοῦ 1814 ἐξορίσθη εἰς Λονδίνον.

Βασιλειώτης. Ίδρυ. αρχ. Έλκας.

Έλληνισμός 12,71

Καπουγίδης

2

Σωάννης 19.4.

Τον Μάϊον του 1819 εφίστηται πάλιν εφ' ην
Αρχαία και τὸ ἐπόμενον ἔτος εφ' ην Ρωσία.

Τον Νοῦνιον του 1820 υποβείβεται αἴτησις

εφ' ὅν τοιαῦτα καὶ ἐχρηστέη εφ' ην ἔλκει

νικητικὴ ποσότης του Μιέξιν, ἥτις εἶχε

εἰδικὰ προνόμια καὶ καὶ του δουδῆ

καὶ αἶμα καὶ κυριοδορία ἐκαστέρως

ἐνταῦθα πόρην ἐν Ρωσίᾳ. Τότε ἐμνήσθην
 ἐν τῇ-σφιδιμῇ ἑξαετείᾳ, ὅπως γένηται
 εἰς τὸ σωζόμενον (μετ' ἐπεφορμῆς
 29 Ἰουνίου 1820) « ἑξοδιστικῶς »,
 μετ' τοῦ ὁποῖου παιδαγωγῶνται « ἑρμῶς »,
 Τοῦτο σημαίνει ὅτι εἶχε παλαιὰ μέριμνη
 καὶ ποιητικὴ-θεορῶν καὶ ὅτι τὸν
 ἑσπεῖον-ἱμαῖόν ταν προσέειπε ποιεῖν
 ὡς περὶ τὸν ἐξου.

